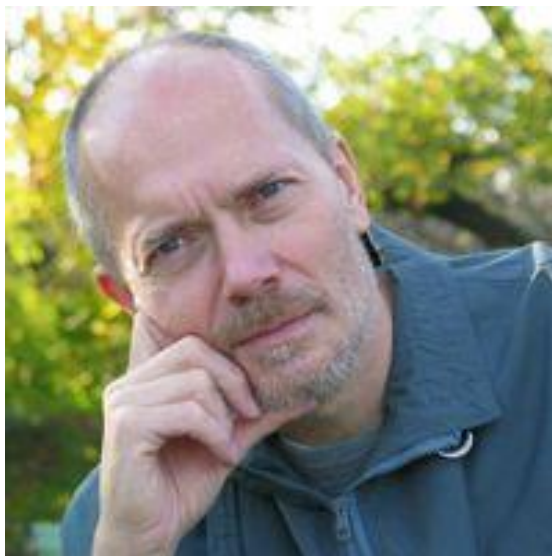


# ELHUNYT PERÉNYI PÉTER ZENETANÁR

(1954-2024)



<https://youtu.be/II7CIh8dYjY?si=AGFuezFebgLrQox3> (7:51)

Perényi Péter (fúvós hangszerek), Peltzer Ferenc (gitár), és Mocskonyi Gergely (gordonka) műsora. (Kerek a szőlő levele, Középkori zene, Ír népzene)

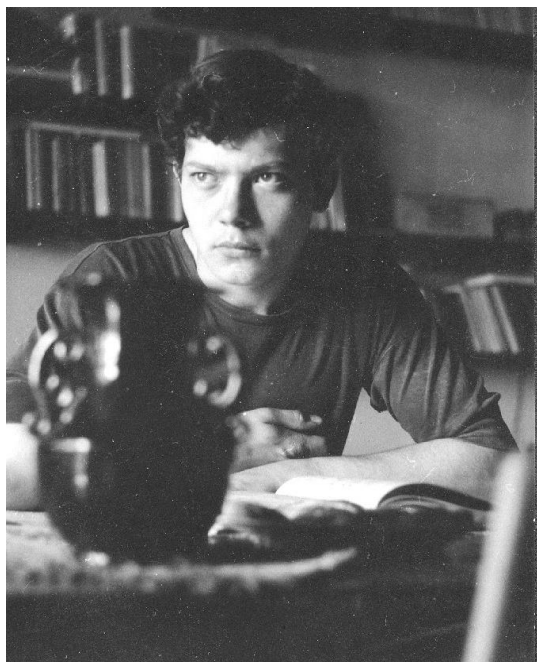
Babits Antal: 1848 – Perényi Péter emlékére (1981. koncertfelvétel)

<https://www.youtube.com/watch?v=41TefaW13bQ> (5:26)

Perényi Péter: harsona, Babits Antal: klarinét, Petrovics Tamás: cimbalom, Pécsy Tamás: cselló (1981).

## I. ÉLETKÉPEK





Perényi Péter<sup>1</sup>

---

<sup>1</sup> A Perényi Péterről készült fotókat a Facebookról vettük át, míg a video Babits Antal zeneművész közreműködésével került szerkesztőségünkhöz. (A Szerk. megj.)

## II. AZ UTOLSÓ ÚT (Perényi Péter búcsúztatása)

„Valakitől szeretetet elfogadni annyit  
jelent,  
mint megerősíteni őt élete értelmében.”  
(Simon András)

„Mikor elhagytok,  
Mikor a lélkem roskadozva vittem,  
Csöndesen és váratlanul  
Átölelt az Isten.”  
Ady Endre: Az Úr érkezése (részlet)

Megrendülve tudatjuk mindazokkal, akik ismerték és  
szerették, hogy

*Perényi Péter*

(szül.: 1954.03.30.) életének 70. évében,  
hirtelen kiderülő súlyos betegségével az utolsó  
pillanatig küzdve, végül örök nyugalomra tért.

**A gyászmise 2024. augusztus 8.-án csütörtökön lesz  
a Máriaremetei Bazilikában.**

**A gyászmise 17:00-kor kezdődik.**

(Budapesti Kisboldogasszony-templom, 1029,  
Bp. Templom kert 1.)



Az urnás temetés sajátossága miatt 1-1 szál virág vázában való elhelyezésére lesz lehetőség.  
Péter egészen biztosan annak örülne, ha mindenki szabadon, a szívének kedves öltözékben  
lenne jelen. A család fehérben gyászol.

A gyászszertartás és részvétnyilvánítás után a hamvak végső nyugalomra helyezésére szűk  
családi körben kerül sor.

Mély fájdalommal, de hálás szeretettel, a feltámadás reményében bízva búcsúzzunk:

felesége *Kinga*, gyermekei *Kristóf*, *Anna*, *Gábor* és *Eszter*, unokái, veje és az egész család.

### 1.

## Perényi Péter búcsúztatása: elhangzott 2024. augusztus 8-án Máriaremetén

„Törpék vagyunk, mert óriások vállán állunk!” – Szent Bernát bölcs tanítása jutott először eszembe Péter barátunkról, aki valóban eszerint élt, hiszen minden tevékenységében a nagy elődök tudását kutatva építette fel saját zenei világát és tanári hivatását. Most már Péter is ÓRIÁS lett a következő nemzedékek számára, hiszen több tucat fűvós iskolát is közreadott, maradandó kottafejekbe vésve azokat. Páratlan *szellemi hagyatéka példaértékű*, melyet két éve Apáczai Csere János-díjjal jutalmaztak, mint kiváló tanárt!

Sajnos Péter már nem tudta befejezni a készülő új improvizációs iskoláját! Tervei szerint, egységesíteni kívánta a nemzetközileg is gyakran eltérő zenei jelzéseket, valamint a különféle hangolású hangszerek transzponálását is áthidaló módszerrel szeretne volna közelebb hozni egymáshoz az adott hangszerek felhangjait is figyelembe véve. Új megközelítésekkel óhajtotta az improvizációs gyakorlatokba beavatni az erre nyitott leendő zenészeket, ezekről a szempontokról korábban többször beszéltem vele.

A középiskolában padtársak voltunk. Rendszeresen jártunk a korabeli progresszív és kortárszenei koncertekre, s az egyik ilyen koncert után elhatároztuk, hogy három év alatt mindenki megtanul alapszinten egy-egy hangszeren, Péter a harsonát választotta én a klarinétot. Hosszú ideig hetente rendszeresen egész nap gyakoroltunk és kísérleteztünk: több méteres plasztik csövekre szereltünk különféle fúvókákat, többször a saját fúvókánkkal a másikonk hangszereit szólaltattuk meg. Emlékszem az egyik este a kicsit nagyot halló nagymamája lábcsővel ritmusra cintányérozott nekünk – mondván, „*most már hagyjátok abba!*” – lassan kialakítottuk az önálló hangzásunkat, majd számos formációban évekig koncerteztünk és közös lemezeket adtunk ki. Sokoldalú zenész és igazi barát volt Péter, *valódi alkotótárs*, akinek *minden porcikája muzsika volt*.

A 60. születésnapján rendhagyó koncertet adott a zeneiskolájában, ahol 60 hangszeren játszott felváltva, különféle furulyákon, fa- és rézfúvós hangszereken, a piccolótól a basszusklarinéig, a fanfártól a basszusharsonáig vagy húros hangszereken is, mandolinon, gitárokon, basszusgitáron, amely az utóbbi években a kedvenc hangszere lett, továbbá ütős és billentyűs hangszereket is profi módon szólaltatott meg, *igazi reveláció volt őt hallgatni!* Aki koncertezett vele az pontosan tudja, hogy milyen kreatív volt, nekem ebben is szerencsém volt, mert többször is játszhattam vele!

Szerintem a fokozott alkotásvágya az életében bekövetkezett tragédiák miatt lehetett! Gyermekkorában paralízises lett a lába, melyet csak a világ legjobb gyógyszerével az alkotó muzsikálással tudott enyhíteni, – *Péter második megértő felesége Kinga, a házi orvosom* – nekem is ezt az alkotói gyógyszert javasolta egyszer. Egy keleti mondás jut az eszembe a lábáról: „*Oda visz a lábam, ahova a szívem húz!*” – biztos vagyok abban, hogy a jelenlévők lábát is a szíve húzta ma ide! Kodály szavaival élve: „*Zene nélkül lehet élni, de nem érdemes*”.

Később súlyos családi tragédia érte halálesetekkel, s utána gyakran említette, hogy az elvesztett családtagjai már „*a csillagok között vannak*”. Hosszú ideig naponta hívtam telefonon és bíztattam az újra kezdésre...! – *most már Ő is ott van a csillagok között*, róla nyugodtan elmondhatjuk, hogy *anonim hívő volt*.

A klasszikus bencés mondás jól illik Péter munkásságára: „*Ora et labora*” – „*Imádkozzál és dolgozzál! Úgy élj, mintha mindig élnél, de úgy dolgozzál, mintha holnap meghalnál!*”

A pán-kozmikus teológiai tanítás szerint, a hamvaink szétszórásával már egyből a következő nemzedék földi táplálásának leszünk a részesei. Így hitünk

és reményeink szerint, újra éledünk majd a seolból, ahol átmenetileg várakozunk a végső időkre. Sokan kérdezik a váratlan tragédiák esetén, hogy hol van az Isten ilyenkor!? – „Isten ott van, ahol beengedik!”

Mózes szavaival élve: „Áldott az Örökkévaló Isten, az Örökkévaló egy.” (5Mózes 6,4) Péternek azt kívánom egy régi keleti mondás szerint: „Legyen Neki könnyű a föld” - azért is mondhatom ezt, mert nekünk nagyszülői ágon ószövetségi gyökereink vannak. A próféták szavaival élve: „Jeruzsálem siratja gyermekeit!” – most a gyermekeivel együtt mi is siratjuk Pétert...

*Dr. Babits Antal barát, zenésztárs, bibliakutató*

## 2.

### PERÉNYI PÉTER BÚCSÚZTATÁSA<sup>2</sup>

Pétertől, mint kollegája, zenésztársa és barátja búcsúzom. Ezért ez a megemlékezés részben személyes is lesz.

A 90-es években kerültem a zeneiskolába, ott ismertem meg Pétert. Elhivatott tanárként, akinek kezei közül sorra kerültek ki a tehetséges növendékek, virtuóz zenészként, akivel bizony eleinte nem volt könnyű lépést tartani. Fagyigombóccal tartoztam, ha hibáztam játék közben. Koncert után mindig összegezte, hogy hány gombóccal hozhatom helyre a tévesztéseimet. Ebből viszont az is kiderült, hogy volt humora....

És kreativitása. Filctollból és pvc csőből is készített hangszer. Mindig figyelt arra, hogy a koncertek érdekesek és változatosak legyenek. Sok sikeres hangverseny részese lehettem mellette.

A zenésztársból baráttá váltam, melynek legmegtisztelőbb pillanata az volt, amikor Kingával együtt megkértek, hogy születendő Anna lányuknak a keresztszülei legyünk. Így egy kicsit részesei lehettünk gyermekei felcseperedésének.

Perényi Péter szerepe zeneiskolánk életében és nyugodtan mondhatom, hogy az ország furulyaoktatásában is jelentős volt

1982 és 2019- között 37 éven át volt **az V. ker-i** majd új nevén **Szabolcsi Bence Alapfokú Zeneiskola** fúvós tanára, egyben a **fúvós tanszak** vezetője.

---

<sup>2</sup> Elhangzott 2024. augusztus 8-án a Máriaremetei Bazilikában, Perényi Péter búcsúztatásán.

Sokoldalú zenei munkásságát nem hogy méltatni, még felsorolni is komoly feladat.

Eredeti hangszere a **harsona**, de mivel az V. ker. nem igazán a rézfúvós hangszerek hazája, figyelme egyre inkább a kiegészítő hangszerként kezelt **furulya felé fordult**.

1984-ben megszervezte az **1. Budapesti zeneiskolai furulyatalálkozót**, mely az érintettek körében lelkesedést, a tanügyi hatóságoknál – az önálló kezdeményezés miatt - kisebb botrányt váltott ki. 1986-ban már **budapesti furulyaversenyt** szervezett, melynek évekkel később szerves folytatása lett az iskolánkban megtartott **Országos Furulyaverseny**.

Ugyancsak 1984-ban alakította meg zeneiskolai fafúvós kollegáival Reményi János karnagy intenciójára az **AULOS furulyaegyüttest**, mely hazánk határain kívül is népszerűsítette a furulyát és a kamarazenét. Később egyéb hangszerekkel és énekesekkel is kibővítették az együttest, **igy kerültem** kapcsolatba velük **én is**, mint gitáros. Jellemző, hogy az együttes által használt asztali kottaállványokat Péter maga készítette, de a lakásban mindenütt fellelhető volt a keze nyoma.

A német fogású korlátozott hangnemben tisztán játszható hangszereket saját módszere alapján **ingyen** alakította át barokk rendszerűvé az érdeklődő kollegák növendékei részére.

Oroszlánrésze volt az 1998-as **alapfokú furulya** és a **fafúvós kamarazene tanterv** kidolgozásában.

Számos továbbképzést tartott, nyári zenei tábort szervezett kollegák és növendékek részére egyaránt. Ez utóbbiakat többnyire **ingyen**, gyakran saját nyaralójában tartotta.

Iskolánkban nyugdíjazása után is gyakran fellépett, utoljára az idei farsangi koncerten hallhattuk. A rézfúvósok és a furulyák mellett számos más hangszeren is játszott, ezzel is színesebbé téve egy-egy rendezvényt.

A 80-as évek végétől figyelme egyre inkább a kottakiadás felé fordult. Feleségével, - a korán, tragikusan elhunyt **Guthy Évával** számos furulyás kottakiadványt készítettek, de kiadott klarinét és szaxofon kottákat, és összeállított díszítés példatárat is.

A kottakiadást felesége elvesztése után is töretlenül folytatta.

Munkássága elismeréseként a minisztertől **Apáczai Csere János** díjat, a zeneiskola kollektívájától **Szabolcsi Bence** emlékérmét, a furulyás társadalomtól Életmű Díjat kapott.

Péter most, halála előtt is két új kiadványon dolgozott. Ezek végső tisztázása sajnos már másokra vár.

Bár súlyos közhely, de néha igaz: halálával nagy űrt hagyott maga után!

Hiányát családján kívül barátai kollegái és a zenész szakma is érezni fogja.

Nyugodjék Békében.

*Peltzer Ferenc, a Budapest V. Kerületi Szabolcsi Bence Zeneiskola igazgatója*

### III.

#### A ZENE ÉLET

**(Perényi Péterről – szemelvény a zenész lányának gyermekkori visszaemlékezéseiből)**

Zenészcsalád gyermekeként testvéreim és én már pocaklakóként részesültünk abban a kiváltságban, hogy rendszeresen előkoncerteket hallgathattunk szüleink előadásában. Ezt akkor még nem tudtam méltányolni, ahogyan csak jóval később értettem meg annak a jelentőségét is, hogy gyakorlatilag zenében úszva nőttem fel.

Gyermekkoromra visszagondolva, nálunk a próbák és koncertek végtelen sora nem ért véget a munkaidő leteltével, nem is tudtuk, mi az, hogy munkaidő – talán csak az osztálytársak szülei miatt fogtunk gyanút – mert Édesapám és Édesanyám szenvedélyesen szerették, amit csináltak, és ezért szenvedélyesen csinálták, amit szerettek. Temérdek reneszánsz és mindenféle egyéb muzsika van máig kitörölhetetlenül az agyamban, de emlékszem, hogy Apu végeláthatatlan díszítései, új és még újabb cifrázásai és improvizációja gondoskodtak arról, hogy ne unjam meg nagyon az ismétlődő dallamokat. Még szórakoztatóbb volt a hangszer-kísérletezgetések sora – nem is tudom, van-e olyan zeneszerszám, amin nem tanult legalább rövid ideig játszani – bár beismerem, hogy például a hegedűs korszak alatt édesanyánkkal együtt szívből vártuk, hogy felébredjen az érdeklődése valami más felé. Aput minden vonzotta, amiből hangot lehetett előcsalogatni, évekkal ezelőtt én kaptam meg azt a barkácsasztalt, aminél fúrva-faragva a környezetében található bármely tárgy vagy alapanyag újragondolásával hangszert fabrikált.

Emlékszem az első kották készülésére, az anyagválogatásra. A nagyszoba étkezőasztala legnagyobbra nyitott formájában icipici papírdarabokkal, dallamsorokkal volt beterítve hosszú heteken át, aztán sok apró gombostűvel textilre tűzködté őket anyukám, hogy mégiscsak tudjunk enni valahol. Emlékszem a végső szerkesztési munkára, amikor a számítógép előtt ülve számomra láthatatlan tizedmilliméterekkel igazították odébb a tempójelzések feliratát hallatlan precízséggel és gondossággal. És a kettő között a végtelen sok próbára: mindenféle dallam, mindenféle szerzőtől, mindenféle hangnemben, mindenféle kísérettel.

Egyébként is egész héten szólt a zene, rendszeresen próbált nálunk több együttes, több kamarazenekar, és jártak hozzánk tanítványok is. Bár a sok lépcsőzés miatt nem szerettem, hogy szombatoként sokszor nekem kellett lemennem ajtót nyitogatni az emeletről, hosszú évek után már barátként, szinte családtagként köszöntöttem sokakat. Gyerekek nyüzsögtek nálunk, és a felnőtt kollégák, zenésztársak nem csak azt engedték meg, hogy tegezzük őket, hanem úgy viselkedtek velünk, mint sok vidám nagybácsi és nagynéni. Azt éreztem, hogy a szüleim és a zenetanítás, zenélés körül élet van, zsongás van, mozgás, fejlődés, derű.

Apu azt mondta, hogy az örömon kívül a művészet célja, hogy „megzavarjon”, megnyissa a gondolataimat, megtermékenyítsen, tükröt tartson, fogékonyabbá tegyen. Sokat töprengett, tele volt kérdéssel, és megszámolhatatlanul sok ötlettel. „Lehet egy dal, vagy ritmus vagy zaj, egy árva hang, egy jel, a zene az kell, hogy ne vesszünk el, hogy mégse adjuk fel!”

Életmentő műtete után izgatottan érdeklődött, vajon mikor játszhat újra hangszeren. A kórházi látogatásokkor még közvetlenül a halála előtti napokban is egyik legfontosabb céljaként a készülő furulyakottát emlegette. Azon dolgozott éppen – most is – hogy a zene öröme és értelme hogyan sokszorozódhat meg a közös muzsikálással. Ahogyan egész életével ezt képviselte – hogyan válik valódivá a boldogság attól, hogy szeretetkapcsolatban vagyunk egymással.

*Perényi Eszter*



**IV.**  
**A BUDAPESTI SZABOLCSI BENCE ZENEISKOLA SZEREPE A**  
**HAZAI FURULYAOKTATÁSBAN<sup>3</sup>**  
**Perényi Péter munkásságára vonatkozó részletek Dóra Anikó<sup>4</sup> fenti c.**  
**tanulmányából**

A teljes tanulmány a lábjegyzetben megismerhető.

Így került 1982-ben a Fővárosi V. Kerületi Állami Zeneiskolába Perényi Péter. A Béres János által írt jelentés következtében a belvárosi adottságok és hagyományok ellenére a fúvós tanszak tanári és növendék létszámát tehát növelték. Bár 1984–86-ig más kerületek növendékeivel kiegészülve még fúvószenekar is működött a Zeneiskolában Perényi Péter vezetésével, a belvárosi lakásokban a hangos fúvós hangszerek – főleg a rezesek – kevésbé lettek népszerűek, így lassan a rézfúvósok helyett a furulyatanításra került a főhangsúly. A Zeneiskola Szabolcsi Bence nevét 1984-ben vette fel. Mint már említettem, a furulya a 80-as évek közepéig-végéig szinte kizárólag előkészítő hangszerként működött. Mivel a hangszeren alapfokon viszonylag könnyű megtanulni, illetve a furulyatanulás a többi fúvós hangszerhez képest gyors sikerélményhez vezet, valamint a hangszer mindenki számára megfizethető, könnyen karbantartható, és az akkor többnyire használatos műanyag (főleg Yamaha) furulya elég tisztán is szól – a furulyatanulás szélesebb tömegeknek adott lehetőséget a zenetanulásra, ill. a zenetanulás elkezdésére. Az akkori szintet a népdalozás és könnyű táncjátékok képviselték. „Amikor zeneiskolánkba kerültem, a szerény rézfúvós érdeklődés mellett el kellett kezdenem tanítani furulyásokat is. Első növendékemmel (Dus Polettel) „megjártam”: már tanult máshol furulyázni, minden órára eljött, minden órára gyakorolt, első évünk végén kapott szüleitől ajándékba egy barokk fogásrendszerű furulyát és kb. nyolc évig járt hozzám. A végén Vivaldi versenyművet játszott, nekem illett mindig többet tudnom.” (Perényi Péter) ...

\*

---

<sup>3</sup> [A BUDAPESTI SZABOLCSI BENCE ZENEISKOLA ...](#)

<sup>3</sup> Dóra Anikó furulyatanár (Szabolcsi Bence Zeneiskola)

## **A budapesti, majd az országos furulyaversenyek megszervezése és lebonyolítása**

Perényi Péter az V. Kerületi Állami Zeneiskola fúvós tanszakvezetőjeként (1982–2019) – a Budafokon tanító Oromszegi Ottóval közös ötlet alapján – megszervezte az **Első Budapesti Furulyás Találkozót**. Ennek 1984. május 5-én az V. kerület adott helyet az Irányi utcai Postaforgalmi Szakközépiskola egyik termében. A találkozón a II., III., IV., V., VI., és a XXII. kerület tanárai és növendékei vettek részt. A szervezésben Czidra László ekkor még nem vállalta az együttműködést. Az elsős furulyások csoportjában Perényi Péter tanítványa, Galántai Eszter nyert, a másodikosok között pedig a már említett Dus Polett lett a győztes. Ez a találkozó egy alulról jövő kezdeményezés volt, a felsőbb vezetés tudta és beleegyezése nélkül szervezték, emiatt egy kisebb botrányt követően a következő évben nem engedélyezték a folytatást.

2 év múlva, 1986 májusában viszont kibővült számú résztvevővel folytatódott a találkozó, szintén Perényi Péter szervezésében, amit **I. Budapesti Zeneiskolai Furulyaverseny**ként tartunk számon. A verseny kötelező darabjának kiválasztásában az időközben megenyhült Béres János is részt vett. Szokolay Sándor Táncnótát írt a versenyben részt vevőknek, furulyazenekarra. Érdekességként említem meg, hogy XII. kerületi indulóként korcsoportjában versenygyőztes lett Zeneiskolánk mostani furulya és klarinéttanára, Kiss Gergely. 1988-ban ismét bővült a szereplők köre. Májusban sor került a **II. Budapesti Furulyaversenyre**, amit már egész Pest megyére kiterjesztettek. Mivel a tanárok többsége még német rendszerű furulyán tanított, Perényi Péter és Stadler Vilmos missziós tevékenységbe kezdett. Éveken keresztül dolgoztak azon, hogy a hazai furulyatanítás elsősorban barokk fogású hangszeren folyjon. Mivel a barokk rendszerű hangszerhez eleinte nehéz volt hozzájutni, ill. nem vállalta mindenki, hogy új furulyákat vetessen a tanítványokkal, (ez gyakran csak kifogás volt, – mint a fúvós hangszerek történetében oly sokszor – sok tanár nem szívesen vette a fáradságot az új fogások megtanulásához), a tiszta hangzás érdekében mindketten ingyen elvállalták, hogy a hozzájuk hozott német fogású furulyákat barokká alakítják. Eleinte különböző technikával dolgoztak, Stadler V. műgyantával, Perényi Péter pedig (filctollakból leszeletelt) műanyag gyűrűkkel. Az évek során ez utóbbi tartósabbnak bizonyult.

Később a szoprán furulyákhoz mindketten alumínium (karnis)rúdból levágott szűkítőgyűrűket használtak. Perényi P. altfurulyákat is vállalt, kialakított egy kis műhelyt és több mint 100 furulyát barokkosított.



A Perényi Péter által átalakított szoprán Yamaha furulya

Mivel a játszott művek egyre igényesebbek és bonyolultabbak lettek, a – csak néhány egyszerű hangnemben tiszta, a XX. sz. elején kitalált – német fogású furulyák már nem feleltek meg a bővülő hangnemi követelményeknek. Az igényesebb tanárok rájöttek, hogy a továbbfejlődéshez ún. barokk, (angol, villás) fogásrendszerű hangszerekre van szükség. Mellesleg a korabeli reneszánsz és barokk furulyák is hasonló fogásúak voltak.

1990-ben került sor a **III. Budapesti Furulyaversenyre**, amin Pest megye és Szombathely (Békefi Antal Attila tanítványai) vettek részt. A kötelező darabokat Béres János, Czidra László, Perényi Péter és Stadler Vilmos választotta ki. A verseny az V. kerületben, a Sütő utcai Ált. Iskola dísztermében került megrendezésre. ...

\*\*

### **Az Aulos együttes munkássága, az Aulos furulyák magyarországi bemutatása és forgalmazása**

Az együttes blockflöte-quartettként alakult 1984-ben a Szabolcsi Bence Zeneiskola tanáraiból. Tagjai voltak: Reményi Ágnes, Perényi Péter, Soproni Ildikó, Perényi Éva. 1986-ban a quartett kiegészült egy gitárossal és egy csellistával. Reményi Ágnes édesapjának, Reményi Jánosnak japán ismerőse (Nobuko Okuma) közreműködésével, Ági kérésére érkezett meg Magyarországra az első Aulos furulya hangszercsalád, mely minőségileg hasonló kategóriájú volt, mint a Yamaha hangszerek, viszont azoknál jóval olcsóbbak. Az Aulos Ltd. vezetőjével történő megegyezés után az együttes felvette az Aulos nevet 1985-ben. 1991 őszen védnökséget vállalva az Aulos

hangszerek felett, részt vettek azok bemutatásában és országos terjesztésében. Tanácsokat adtak az első ezer hangszer kiválasztásához, behozatalához. Az Első Országos Zeneiskolai Furulyaverseny (1992) bebizonyította, hogy a munka, amit a népszerűsítésre fordítottak, nem volt hiábavaló. Akkor a kamaragyüttesek szinte kivétel nélkül Aulos hangszereket használtak. Az országos zeneiskolai furulyaversenyek rendszeres közreműködői voltak, hol koncertet, hol táncházat tartottak. Az együttes első önálló hangversenye a Fehérhajú utcai Zenei Könyvtárban volt 1985. február 6-án. A Zeneiskolai Tanárok VIII. Kamarazenei Találkozóján, Kaposváron 1985. júniusában megnyerték a fődíjat (Weiner Leó Művészeti díj). A kaposvári versenyen nyert pénzből Moeck reneszánsz furulya garnitúrát vásároltak. Bali János: Stadler Vilmos 70 / A lassú tételekben derül ki, ki az igazi zenész, Muzsika, 2018. febr. (p. 6-9.)

Később felléptek magyar hangversenytermekben (pl. Budapesti Kongresszusi Központ, Pesti Vígadó stb.), múzeumokban, rendszeresen készítettek felvételeket, ill. adtak hangversenyeket a Magyar Rádió stúdióiban. Visszatérő közreműködői voltak a Magyar Nemzeti Filharmónia hangversenysorozatainak. Első bécsi koncertjük 1987-ben volt, majd 1988-ban hangversenysorozattal tértek oda vissza (1988. május 24-31.). A Zeneiskolai Tanárok IX. Kamarazenei Találkozóján, Kaposváron megosztott első helyen végeztek (Bartók Béla Művészeti díj).



Aulos együttes, 1984 (Perényi Éva, Reményi Ágnes, Perényi Péter, Soproni Ildikó)

Rendszeresen felléptek külföldön is, Erdélyben, Ausztriában, Lengyelországban, a volt NSZK-ban és Olaszországban is vendégszerepeltek.

(A 4 állandó tagon kívül szerepeltek még az együttesben: akkordikus hangszereken: Illyés Béla, Mayer Albert, Peltzer Ferenc – gitár, Gál Márta, Kovács Kálmán – csembaló. Mélyvonósok: Bartha Anna – gamba, Belej Ferenc, Kemény Krisztina, Pejtsik Péter, Reményi Eszter – gordonka, Kiss Katalin, Lorenzné Farkas Zsuzsanna, Pattantyús-Á. Károly – gamba, gordonka. Közreműködők és kisegítők voltak még: Bali János, Stadler Vilmos – furulya, Derecskei Zsolt, Faragó Laura – ének, Varga Zsolt gitár, Hosmann Erzsébet zongora, Bántai Erzsébet gordonka.)

1990 karácsonyára jelent meg az együttes 4 db műsoros kazettája, melyekből később 4 CD készült Várak zenéje címmel, valamint 1 CD Kastélyok zenéje címmel. Az együttes Aulos együttes, 1984. (Perényi Éva, Reményi Ágnes, Perényi Péter, Soproni Ildikó) 19 tagjai különböző reneszánsz és barokk fúvóshangszereken játszanak, melyeket gitár, cselló (gamba) és ütők egészítenek ki. Repertoárjuk a reneszánsz muzsikától napjainkig terjedt, valamint néhány különlegességet, zenei csemegét is tartalmazott. Az eredeti művek mellett saját átiratokat és saját szerzeményeket is megszólaltattak.

10. születésnap koncertjüket a Magyar Rádió élő, egyenes adásban közvetítette.

Az Aulos együttes utódjainak tekinthetjük az Anonymus, Budavári régizene, Sir Lancelot trió, Talea, Ungaresca együtteseket, melyeknek létrejöttét színvonalas ifjúsági műsorok összeállításának igénye indokolta, melyekben iskolánk (fúvós-, zongora- és gitár-) tanárai vettek és vesznek részt.

(Az együttes nyári táborokat is szervezett, elsősorban furulyás növendékeinknek: 1987-ben Kecskeméten, 1998-ban és 99-ben Sukorón, 2000-ban és 2001-ben Sárísápon, 2002-ben újra Sukorón, 2003-ban Máriahalomon, 2010-ben és 2011-ben Gárdonyban.) ...

### **Alap- és középfokú tantervek elkészítése**

Zeneiskolánk tanárai (Perényi Péter, Perényi Éva, Stadler Vilmos) írták az 1998-as alapfokú és középfokú furulya tanterveket.<sup>5</sup>

---

<sup>5</sup> Az 1998-as tanterv előtt 2 furulya tanterv készült, az első 1963-ban, a második 1981-ben

1998.	Középfokú tantervek / Furulya (Művelődési és Közoktatási Minisztérium)
1998.	Az alapfokú művészetoktatás követelményei és tantervi programja / Furulya (MKM)
1998.	Az alapfokú művészetoktatás követelményei és tantervi programja / Fafűvós kamarazene (MKM)

Perényi Péter saját szempontjai a tanterv megírásában:

1. a tantervnek el kell készülnie,
2. a szakmát kifelé és fölfelé nem szabad teljesen lejártni,
3. a furulyás „társadalmat” nem szabad megosztani és szakmai ellentéteket szítani,
4. a tanterv – megjelenésével és követelményeiben a többi hangszerhez való hasonlóságával – segítse elő a középfokú és a felsőfokú oktatás szélesebb körű elterjedését,
5. ha a középfokú oktatásban részt vevőknek segíteni nem is tudok a tantervvel, értelmetlen követelményekkel ne nehezítsem a helyzetüket.

Czidra Lászlónak (a tanterv egyik lektorának) a véleménye a tantervi programról: *„A furulya (blockflöte, recorder, flauto dolce, flute a bec etc.) a barokk korban a fafűvósok legfejlettebb hangszere volt. Ezek alapján egy furulya tanterv akkor reális, ha nem, mint fafűvós társainak „kisöccseként” jelentkezik, azokhoz képest csökkentett igényekkel, hanem a hangszer specifikumát figyelembe véve (mint szólóhangszer barokk, mint együttes hangszer reneszánsz) egyenrangú igényeket támaszt. Az 1998-as tanterv előtt 2 furulya tanterv készült, az első 1963-ban, a második 1981-ben.*

*Meggyőződésem, hogy jelen tanterv ebben a szellemben készült. Azonban! A hangszer elsősorban „barokk specifikuma” plusz igényt is támaszt egy középfokú furulya tantervvel szemben. Ez pedig a barokk stílus ismerete, illetve annak lépésről lépésre való elsajátítása; Jelen munka szerintem - az adott lehetőségek figyelembevételével – ennek is megfelel. Rezümé: Perényi Péter és Stadler Vilmos tanterve (úgy tudom, hogy ez, mint ilyen az első!) a további*

*középfokú pedagógiai munkánknak biztos kiindulási pontja lehet. Ezért elfogadásra jó szívvel ajánlom és javaslom.*

*Tisztelettel:*

*Czidra László*

Ennek a tantervnek 2011-ben megjelent egy módosított változata Bekényi József szerkesztésében.

### **Furulyatanítást segítő kiadványok, iskolák, kották**

Perényi Péter, tragikusan elhunyt feleségével, Perényi Évával (sz.: Guthy Éva) már a 80-as években közzétett az ún. Házi kottatár sorozatban 11 kottát közös használatra, kéziratos, fénymásolt formában. Perényi Péter 1995-ben kezdett kottairó programokat használni (Musicator, majd Finale), így a furulyás kiadványok grafikáját „háziilag” ő maga készítette. Ezeknek a kottáknak nagy része az Eötvös Kiadó által megjelentetett, kereskedelmi forgalomba került kiadvány.

E kották hiányt pótlóak voltak, és mára a furulyát oktató tanárok többségének nélkülözhetetlenné váltak. Mindegyik kotta magas színvonalon, aprólékos gonddal készült, és a technikai segítségen túl olyan eredeti darabokat és átiratokat is tartalmaznak, amiket a gyerekek is szívesen játszanak. A kiadott kották nagy része altfurulyára készült, de az ír és skót dallamok furulyára c. kotta szoprán- és altfurulyára íródott mellékletet is tartalmaz.

Az Altfurulya-iskola születéséről Perényi Péter elmesélte, hogy 1997-ben Czidra Lászlóval és Stadler Vilmoossal együtt határozták el, hogy írnak közösen egy altfurulyaiskolát, de miután többször összejöttek és megosztották egymással gondolataikat, ötleteiket, kottapéldáikat, hamarosan kiderült, hogy komolyabb eltérések vannak az 22 elképzeléseikben, így a 'trió' szétválásának két kottát is köszönhetünk: az Altfurulyaiskola Perényi Éva és Perényi Péter munkája az Eötvös kiadó gondozásában (1998), Czidra László Altfurulya ABC-je 1999-ben az EMB kiadásában jelent meg.

Perényi P. az utóbbi időben főleg rézfúvós kiadványokkal foglalkozott, de évek óta dolgozik egy szopránfurulya-iskolán, amelynek egy része „Duóiskola” címmel a megvalósítás küszöbén áll.



1988.	Segédanyag a barokk fogásrendszerű furulya tanításához (150 gyakorlat) (Házi kottatár)
1991.	124 zongorakíséretes darab furulyára (Házi kottatár)
1993.	Skálagyakorlatok szopránfurulyára (Házi kottatár)
1995.	Feladatok ABC-s névvel altfurulyára III/II (Házi kottatár)
1995.	Feladatok ABC-s névvel szopránfurulyára III/II (95. nov. 2.) (Házi kottatár)
1995.	Feladatok ABC-s névvel altfurulyára III/I (Házi kottatár)
1995.	Feladatok ABC-s névvel altfurulyára III/III (95. nov.) (Házi kottatár)
1995.	Feladatok ABC-s névvel szopránfurulyára III/I (95. okt. 20.) (Házi kottatár)
1995.	Skálagyakorlatok altfurulyára (térdfogásokkal) (95. okt. 26.) (Házi kottatár)
1996.	G. M. Bordogni 12 kantiléna altfurulyára (Házi kottatár)
1996.	Kantilénák szopránfurulyára (Házi kottatár)
1998.	<b>Ír és skót dallamok furulyára (Eötvös Kiadó)</b>
1998.	<b>Munkafüzet angol (barokk) furulyára (Eötvös Kiadó)</b>
1998.	<b>Altfurulya-iskola (Eötvös Kiadó)</b>
2000.	<b>G. Ph. Telemann: Hat szonáta (Eötvös Kiadó)</b>
2000.	<b>G. Ph. Telemann: Kánonszonáták, Körkánon (Eötvös Kiadó)</b>

2002.	A magyar zenetörténet nép- és műzenei kincsestára, Tárogató iskola (Logos Kiadó)
2004.	<b>G. Ph. Telemann: B-dúr szonáta (Hat szonáta op. 2) (Eötvös Kiadó)</b>
2005.	<b>Altfurulya-kaleidoszkóp / „C” Duók (Eötvös Kiadó)</b>
2005.	<b>Altfurulya-kaleidoszkóp / „B” Díszítéstanulmányok és variációk (Eötvös Kiadó)</b>
2007.	<b>Altfurulya-kaleidoszkóp / „A” Szólódarabok (Eötvös Kiadó)</b>



Mint az elején írtam, – ami a Szabolcsi Bence Zeneiskola furulyatanításban betöltött szerepét illeti – a folytatás nem ennyire sikeres, de az iskola új vezetése elkötelezett abban, hogy változtasson ezen a helyzeten. Bízom abban, hogy ez a folytatás olyan lesz, hogy a jövőben is érdemes lesz a Szabolcsi Bence Zeneiskola furulyaoktatásban betöltött szerepével foglalkozni.

Köszönetnyilvánítás

Köszönöm Perényi Péternek és Reményi Ágnesnek a sok hasznos információt, visszaemlékezést, amellyel több fejezet elkészítéséhez hozzájárultak. Külön köszönet Stadler Vilmosnak, amiért sem önmagát, sem engem nem kímélve, fáradhatatlanul pontosította és csiszolta a cikkben foglaltakat.

## V.

### VÁLOIGATÁS PERÉNYI ÉVA ÉS PÉTER PEDAGÓGIAI KOTTÁIBÓL (1966-2022)





Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[Együtt könnyebb furulyázni 1](#)  
Közreadta: Perényi Péter



Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[Együtt könnyebb furulyázni 2](#)  
Közreadta: Perényi Péter



Eötvös József Könyv- és Lapkiadó Bt

**Perényi Péter: Munkafüzet angol (barokk) furulyára (S, A, T, B stb.)**



Eötvös József Könyv- és Lapkiadó Bt

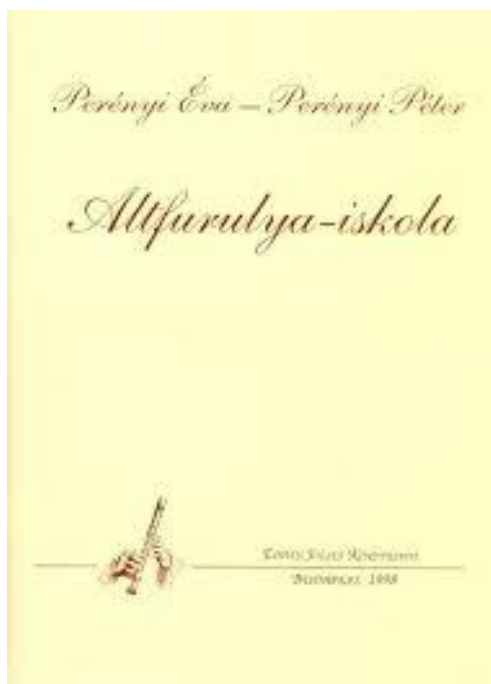
**Perényi Éva – Perényi Péter: Altfurulya-kaleidoszkóp**



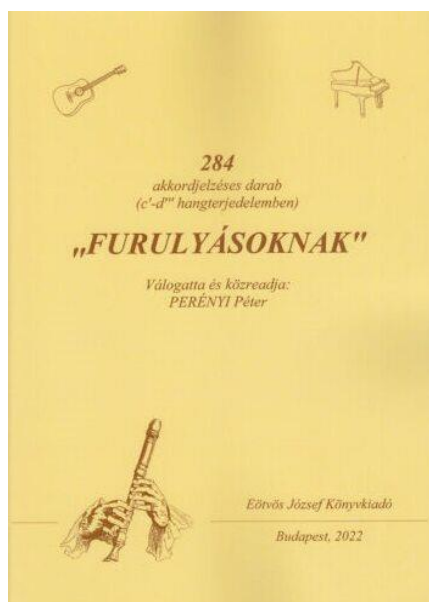
Eötvös József Könyv- és Lapkiadó Bt  
Perényi Éva – Perényi Péter: Altfurulya-kaleidoszkóp



Eötvös József Könyv- és Lapkiadó Bt  
Perényi Éva – Perényi Péter: Altfurulya-kaleidoszkóp



Eötvös József Könyv- és Lapkiadó Bt  
[Altfurulya-iskola](#)



Eötvös József Könyvkiadó  
c'-d''' hangterjedelemben  
Válogatta és közreadja Perényi Péter  
[284 akkordjelzéses darab furulyásoknak](#)

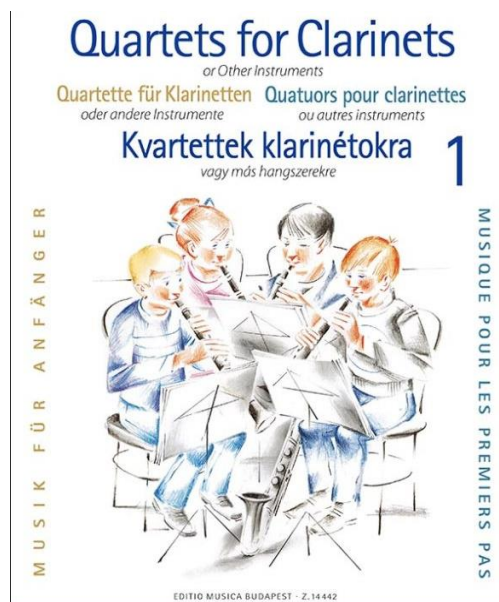


Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

**Duók klarinétra és fagottra**

vagy más hangszerekre

Átírta és közreadja: Perényi Éva – Perényi Péter

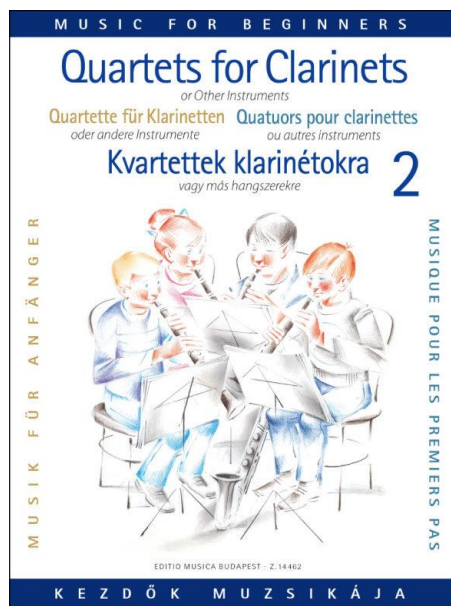


Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

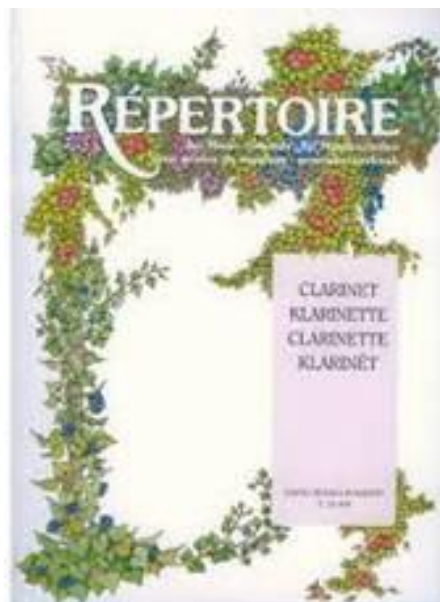
**Kvartettek klarinétokra vagy más hangszerekre 1**

Átírta és közreadja: Fricsovszky Ottó – Perényi Éva – Perényi Péter

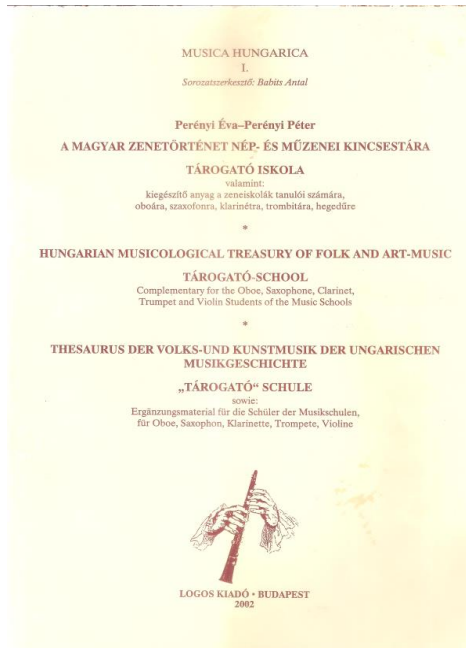




Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[Kvartettek klarinétokra vagy más hangszerekre 2 - Kotta.info](#)  
Átírta és közreadja: Fricsovszky Ottó – Perényi Éva – Perényi Péter



Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[Répertoire zeneiskolásoknak - Klarinét](#)  
Közreadta: Perényi Éva – Perényi Péter



Logos Kiadó, Budapest  
 Perényi Éva – Perényi Péter: A magyar zene történet nép- és műzenei kincsestára, tárogató iskola. (Sorozatszerkesztő: Babits Antal)

X.



Mértékeltén Chorea Polonica a lőcsei tabulatúras könyvből (ca 1670)

153

Proportio

Méltsósgal Bihari János (1764-1827): Lassú a „Bercsenyi nótája”-ból

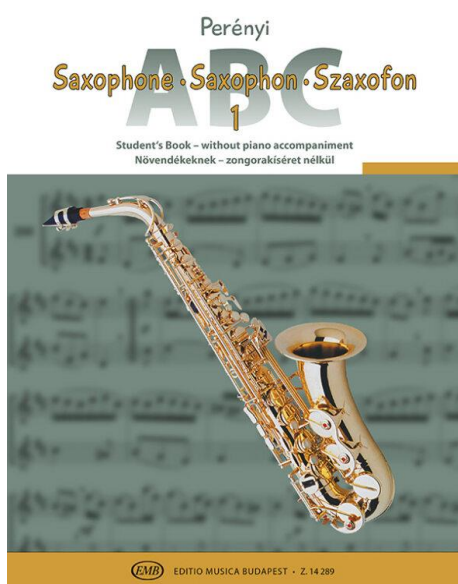
154

Esterházy Pál (1635-1713): Részlet a „Harmonia caelestis”-ből

155

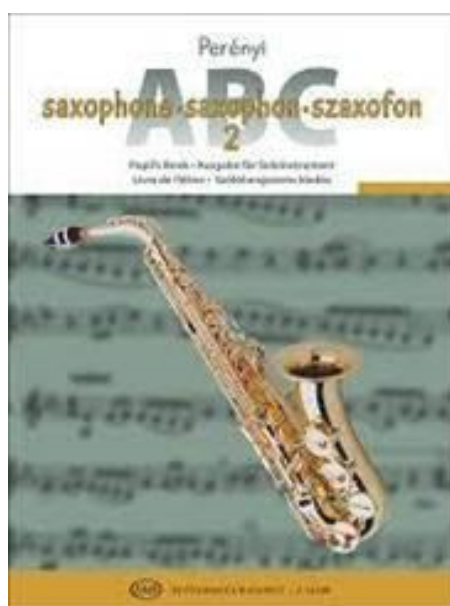
le - sum ar - den - ti - bus lau - da - te can - ti - bus, glo - ri - fi -  
 ca - te lae - tis car - mi - ni - bus! E - i ap - plau - di - te so - no - ris  
 vo - ci - bus tan - tam - que glo - ri - am of - fer - te lau - di - bus!





Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
Szólóhangszeres kiadás

**Perényi Éva – Perényi Péter: Szaxofon-ABC 1**



Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

**Perényi Éva – Perényi Péter: Szaxofon-ABC 2**



Edition Simonffy 028



Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
Szaxofonduók  
Közreadta Perényi Éva – Perényi Péter



Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[222 etűd szaxofonra](#)  
Válogatta és közreadja: Perényi Éva – Perényi Péter



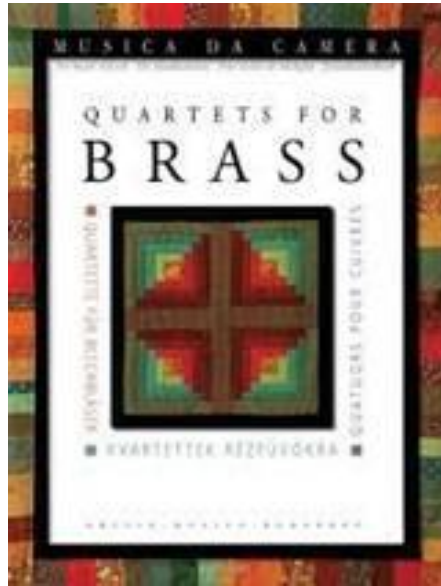
Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[Répertoire zeneiskolásoknak - Szaxofon Szóló](#)  
Válogatta és közreadja: Perényi Éva – Perényi Péter



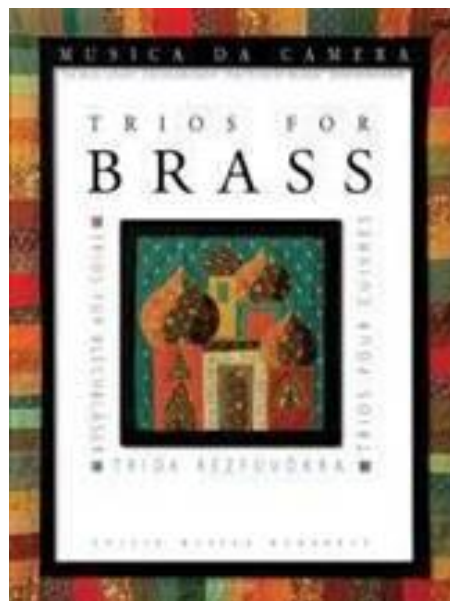
Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
**248 etüd trombitára**  
Válogatta és közreadja: Perényi Éva – Perényi Péter



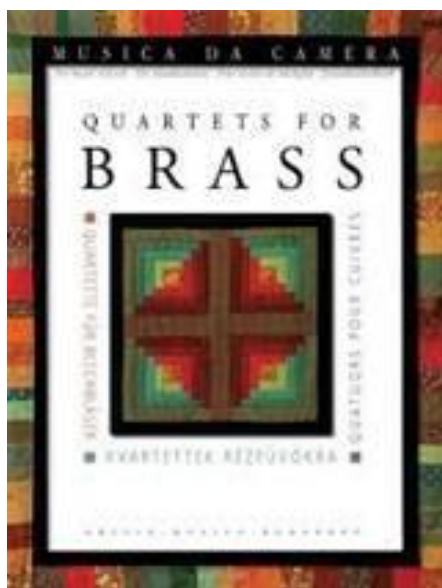
Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
**Duók trombitára és tenorkürtre**  
vagy más fúvós hangszerekre  
Átírta és közreadja: Perényi Éva – Perényi Péter



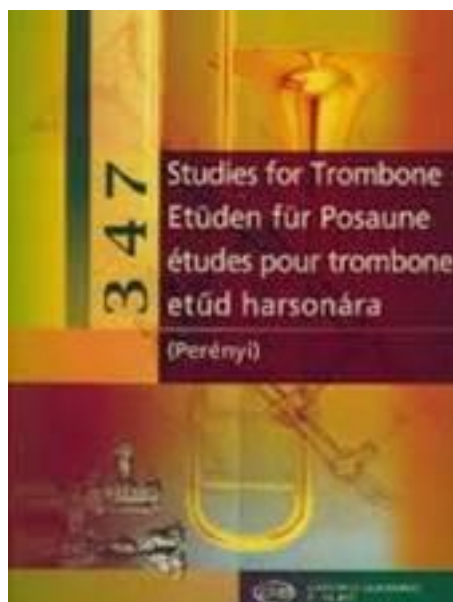
Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[Kvartettek rézfúvókra](#)  
(2 trombe e 2 tromboni o flicorni tenori)  
Válogatta, átírta és közreadja: Perényi Péter



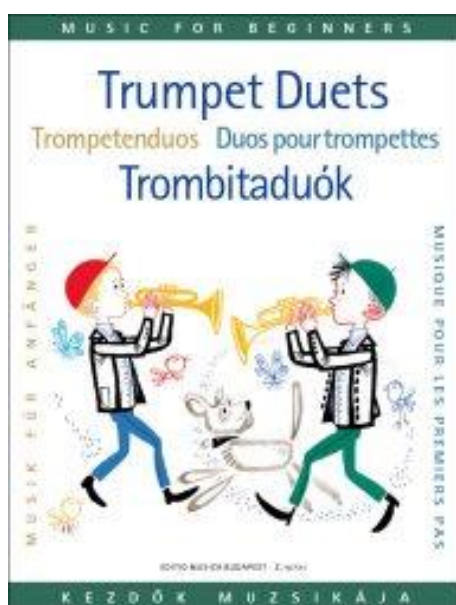
Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[Triók rézfúvókra](#)  
2 Trombe (Sib) Trombone o Flicorno tenore (Sib)  
Válogatta, átírta és közreadja: Perényi Péter



Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[Kvartettek rézfúvókra](#)  
(2 trombe e 2 tromboni o flicorni tenori)  
Válogatta, átírta és közreadja: Perényi Péter



Editio Musica Budapest Zeneműkiadó  
[347 etűd harsonára](#)  
Válogatta és közreadja: Perényi Éva – Perényi Péter



Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

**Trombitaduók**

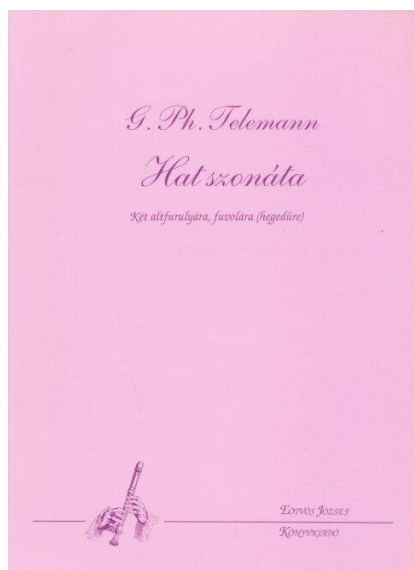
Átírta és közreadja: Perényi Péter



**Telemann, Georg Philipp: B-dúr szonáta, Hat szonáta Op. 2**

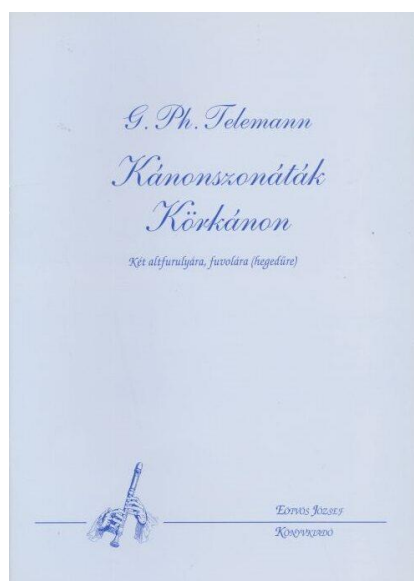
két altfurulyára, fuvolára (hegedűre)  
Közreadta: Perényi Éva – Perényi Péter





**Telemann, Georg Philipp: Hat szonáta**

Két altfurulyára, fuvolára (hegedűre)  
Közreadta: Perényi Éva – Perényi Péter



**Telemann, Georg Philipp: Kánonszonáták. Körkánon**

Két altfurulyára, fuvolára (hegedűre)  
Közreadta: Perényi Éva – Perényi Péter





Eötvös József Könyvkiadó  
[Ír és skót dallamok](#)  
furulyára vagy más dallamhangszerre zongorakísérettel, gitár  
akkordjelzésekkel 2 hangnemben

## V.

### PERÉNYI PÉTER TANTERVKÉSZÍTÉSI MUNKÁKBAN VALÓ KÖZREMŰKÖDÉSE

**1998** Művelődési és Közoktatási Minisztérium / Középfokú tantervek  
/ Furulya (Czidra László és Perényi Péter)

**1998** Művelődési és Közoktatási Minisztérium Az alapfokú  
művészetoktatás követelményei és tantervi programja  
/ Furulya (Perényi Péter és Stadler Vilmos)

**1998** Művelődési és Közoktatási Minisztérium Az alapfokú  
művészetoktatás követelményei és tantervi programja  
/ Fafúvós kamarazene (Perényi Éva és Perényi Péter)